

Kristus je luč v naši noči.
Ko vidimo njega, vidimo Boga;
ko vidimo njega,
vidimo sebe in svojo usodo
v tem življenju in v večnosti.

(Alojzij Ambrožič)

Vsako jutro sem se pokrival.
Ta vsakdanji križ
me je v resnici krepil.

Čutil sem,
da moram zaradi tega križa
izpolniti vso svojo dolžnost,
saj sicer bi križ onečastil.

(Karel Mauser)

Iskrenost do sebe in drugih
je temeljnega pomena
za sprejemanje samega sebe
in oblikovanje pozitivnih
odnosov do drugih.
Odnosi, ki so grajeni na hinavščini,
prej ali slej propadejo.

(Karlo Smodiš)

Nehvaležnost je zmeraj
znamenje majhnosti.
Nikol še nisem srečal velikih ljudi,
ki bi bili nehvaležni.

(Johan Wolfgang Goethe)

Božjo sled odkrijemo
v hrepenenju po lepoti in resnici.
Seveda, dokler sami sebe
ne uravnamo v to smer,
hodimo mimo sledov kot slepci.

(Lojze Kozar)

Majhna dejanja dobrote
nas vsak dan odtegnejo sebi,
a ne v odtujitev,
marveč v pristno uresničitev
v drži daru za drugega.

(Stanko Cajnkar)

NEGA OBRAZA

Si se danes zjutraj pogledal v
ogledalo?

Kakšen je bil tvoj obraz: svež,
brezvoljen, neprijeten?

Ne pozablaj, da je tvoj obraz v resnici
namenjen drugim, saj ga morajo
gledati.

Najboljša nega obraza niso različne
lepotne kreme in ličila.

Neguj svoj obraz predvsem iz svoje
notranjosti.

Svoje oči napolni z lučjo in dobrim
razpoloženjem.

Svoja usta sprosti v nasmeh.

Podari svojemu obrazu prijazne poteze.

Toda to boš zmožel le tako, da boš
napravil malo globljo čistko – v
svojem srcu.

Phil Bosmans, Živi vsak dan

Med vsemi jeziki mora nam Slovincem
naš materni jezik biti najljubši.

Kdor svoj materni jezik zavrže, pozabi
in zapusti, je podoben zmedenemu
pijancu, ki zlato potepta v prah in ne
ve, kolikšno škodo si dela.

Kar je oče dobrega od svojih staršev
prejel, mora svojemu sinu zapustiti, in
kar se je mati od svoje matere hvale
vrednega naučila, bo tudi svoji hčerki
zapustila.

Materni jezik je najdražja dota, ki smo
jo od svojih prednikov pridobili; skrbno
smo ga dolžni ohraniti, olepšati in
svojim mlajšim zapustiti. Kdor namreč
svoj materni, slovenski jezik pozabi,
malopridno svoj talent zakoplje.

Oj, ljubi moj lepi in pošteni slovenski
materni jezik, s katerim sem prvič
svojo ljubeznivo mamo in dobrega
očeta klical, v katerem so me moja
mati učili Boga spoznavati in s katerim
sem prvič svojega Stvarnika častil,
tebe hočem hvaležno spoštovati in
ohraniti, za tvojo čast in lepoto po
pameti skrbeti. Kakor je bila moja prva
beseda slovenska, tako naj bo tudi
moja poslednja. Tudi vsak pošten
Slovenec naj tako želi.

Povzelo po: bl. Anton Martin Slomšek, Knjiga njegovih misli

Mladi vedo,
da ima njihovo življenje smisel,
če postane zastonski dar
za bližnjega.

V tem je vir vseh poklicev:
tako duhovniških ali redovniških
kot zakonskih in družinskih.

(sv. Janez Bosko)

Veličina Cerkve je zlasti v tem,
da ima grešne ude,
pa je vendarle sveta.

Premalo je kristjanov,
ki se čutijo odgovorni za Cerkev.

(Josip Šimenc)

Ljudje, ki se ženejo za
vedno večjim bogastvom,
a si ne vzamejo časa, da bi uživali,
so podobni lačnim ljudem,
ki neprestano kuhajo,
a nikoli ne sedejo za mizo.

(Marie von Ebner-Eschenbach)

Nihče ne more imeti Boga.
Lahko se le odpremo
njegovi ljubezni. Da nas ljubi.

Nihče ne more
Boga razdajati drugim.
Samo Bog se lahko daje tistim,
ki jih ljubi, torej vsem.

(Michel Quoist)

V nekaterih verstvih
človek bolj išče Boga;
v krščanskem razodetju
pa najprej Bog išče človeka
in ga iz globine srca ljubi.

(Anton Strle)

Od Kristusa smo poklicani,
da damo na razpolago vse,
kar imamo in kar smo,
četudi je to zelo malo.

(Leopold Ungar)